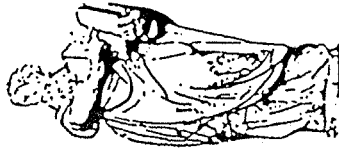

MATOUŠ

POUŤ 2005

ČÍSLO 36

Ježíš řekl velekněžím a starším lidu: „Co soudíte o tomto případě: Jeden člověk měl dva syny. Přistoupil k prvnímu a řekl mu: ‘Synu, jdi dnes pracovat na vinnici.’ On odpověděl: ‘Mně se nechce,’ ale potom toho lífoval, a přece šel. Přistoupil k druhému a řekl totéž. Ten odpověděl: ‘Ano, pane,’ ale nešel. Který z těch dvou vykonal otcovu vůli?’ Odpověděli mu: ‘Ten první.’ Ježíš jim řekl: ‘Amen, pravím vám: Celníci a nevěstky vás předcházejí do božího království. Přišel k vám Jan, aby vám ukázal správnou cestu, ale neuvěřili jste mu. Celníci však a nevěstky mu uvěřili. Vy jste to viděli, a přece ani potom jste se nezměnili a neuvěřili jste mu.’

(Mt 21, 28-32)

Aby Fryšava byla místem, kde žijí lidé

Tihle dva bratři, co si o nich čteme v evangeliu, ti neuměli dodnes. Dodnes žijí ve mně, v tobě, v každém člověku. Ano tatínku, říkal první, ale nešel. Nepůjdu, říkal druhý, ale pak přece jen šel. To je zápas mezi dobrem a zlem v každém z nás. Musíme si dávat na sebe pozor, protože co nás napadne, může být dobré – nebo zlé. Deset je takových hlavních přikázání, jak máme žít jako lidé. My starší jsme si touhle vtloukali do hlaviček celé první dva školácké roky vyučování náboženství ve škole. Říkalo se tomu příprava na první svatě přijímání.

Ale jak se Desatero učí dnešní mladá generace? Většina nijak. Vůbec nijak. To jsme si před časem uvědomili na setkání kněží. Z každé stovky dětí devadesát nechodí do náboženství, nevyšší Desatero, deset zásad, které nás lidi odlišují od chování zvířat. Nebo že by děti uslyšely Desatero doma, od rodičů? Nevěříme tomu. Většinu rodičů učít děti Desateru ani nenapadne. A kdyby i napadlo, nevěděli by si rady, jak to dětem povědět, aby je to zajímalo, aby to pochopili a přijali za své životní zásady. Není divu, že tam, kde nevědí o prvním přikázání, o oku Božím, které vše vidí, musí se honem montovat videokamery v obchodech a na ulicích; že kde nevědí, že se nemá lhát a zabíjet, musí se násilníci zastrášovat policisty a kriminály; že kde naznají a nezachovávají Desatero Boží, nežijí ani po lidsku... Jen živočišně, zvířecky.

A tak co s tím? Přihlásí dnes všichni rodiče všechny děti do školního vyučování náboženství? Nepřihlásí. Máme tedy nechat svět jít, jak jde? To také ne. Kdo nám tedy poví, jak léčit dnešní dobu? Kdo jiný, než náš učitel, Pán Ježíš. A ten nám to přikázal: abychom žili jako živé kvasinky v těstu tohoto světa. Proto se my křesťané, každé ráno máme modlit za dary Ducha svatého, abychom den dobře prožili (*pozn.red.: právě při střeďeckých bohoslůzbách si o tom povídáme s rodiči a dětmi*). Proto se tu každou neděli scházíme v kostele, abychom se tu společně učili, jak dobře žít, abychom byli živým kvasem našim dětem a lidem kolem nás.

Naš duchovní správce chce k tomu letos přidat velkou pomoc. Chce sem pozvat každý měsíc odborníky. Většinou to budou profesori, kteří učí v kněžském

semináři, kteří nám vylouží, jak i v dospělém životě naplňovat příkaz prvního svatého přijímání: Musíme si na sebe dávat pozor! Musíme svým příkladem učit své děti i lidi kolem nás, jak žít jako lidé a ne jako zvěř.

Často se zlobíme, jak je ten dnešní svět špatný. Tohle rozčilování je k ničemu, to nemá cenu, protože s tím my nemůžeme nic udělat. Co tedy má cenu? Starat se o to, s čím já mohu něco udělat. Ne chít předělat celý svět, ale ze sebe, své rodiny a snad i z kousku okolí vytvořit oázu skutečných lidí. Vytvořit oázu samých svatých lidí? Ne. To nedokážeme. Takhle budeme žít až v nebi. Zde jsme a budeme pořád všichni hříšníci. Oázou dobra už je, kde to lidi mizí, když něco hloupého řeknou nebo udělají. Když to dají najevo, omluví se. A když ti ostatní kolem omluvy přijmou.

Sestry a bratři, bylo by to moc krásné, kdybychom se dnes z kostela rozcházel s radostným vědomím: Já už vím, co je lepší, než jen nadávat na špatný svět. Zde v kostele se budu s chutí zúčastňovat naší společné školy dobrého člověčenství. A doma se budu snažit dávat si na sebe pozor, abych pomáhal vytvořit dobré ovzduší křesťanské rodiny, která zná Desatero a snaží se podle něj žít jako lidé, po lidsku. Amen.

Ladislav Simajchl

Zastupitelstvo Města Klobouky u Brna zhodnotilo dosavadní dílo kněze Ladislava Simajchla, kterým toto město proslavil, a uděluje mu cenu KLOBOUCKÉHO LVA. I fryšavští farníci se připojují s přáním podle možnosti zdraví a Božího požehnání.

21. září – svátek sv. Matouše a jeho evangelium

Svátek sv. Matouše, apoštola a evangelisty, stejně jako svátky ostatních apoštolů, převyšuje svým významem pouze památky jiných světců. Žil v Kafarnau u Genezaretského jezera a žil ve jako celník. Bylo to opovrhované zaměstnání, protože v něm bylo více dravé hrabivosti než dovoleného. A pak, za stávajícího režimu bylo považováno za kolaborantské. Když Římané dobyli Palestinu, ustanovili muže, aby vybírali daně a clo - celníky. Římským úřadům odevzdávali z daní určitou část, mohli však od lidí vybírat větší poplatky. Navíc se tato služba pronajímala a nájemci bývali obvykle lidé bez jakýchkoliv mravních zásad a výčitek svědomí. Nespravedlivě se obohacovali a proto je židů považovali za veřejné hříšníky. Pravověrný žid se vyhýbal styku nejen s pohany, nýbrž právě i s nimi. O tom, jak Kristus Matouše povolal, vypráví sám ve svém evangeliu pár obyčejnými slovy bez příkras a komentářů: „Ježíš... uviděl, jak v celnici sedí člověk, který se jmenoval Matouš. A řekl mu: „Pojď za mnou!“ On vstal a šel za ním. Jediné slovo postačilo. Vstal, opustil stolec výběrčího, ani na chvíli nezaváhal, neohlédl se zpět, nechal na stoleku vybrané mince a šel za Ježíšem. Z tohoto neočekávaného setkání měl takovou radost, že vystrojil doma hostinu a „přišlo mnoho celníků a hříšníků a zaujali místo u stolu s Ježíšem a jeho učedníky.“ Ale to se nelíbilo farizeům a zákoníkům. Neodvázili se však obrátit přímo na Ježíše, proto se tázali jeho učedníků: „Proč váš mistr jí s celníky a hříšníky?“ On to uslyšel a řekl: „Nepotřebují lékaře zdraví, nýbrž nemocní. Jděte a naučte se, co znamená: Milosrdenství chci a ne obět. Nepřišel jsem totiž povolat spravedlivé, ale hříšníky.“ (srov. Mt 9,9-13) Ježíš tehdy citoval slova proroka Ozeáš (Oz 6,6). Kristus přijal Leviho, jak se dříve jmenoval, mezi apoštoly a od toho dne nesl nové jméno Matouš (hebr. dar Boží). Jeho život začal růst z tohoto obdarování a také jeho odpověď se stala darem. Matouš své rozhodnutí nikdy neoplatkával ani ho nelitoval. Boží milost přetvořila jeho srdce tak,

že se vzdal pohodlného a výnosného zaměstnání. Zůstal Ježíšovi věrný až do smrti. Mezi apoštoly je uváděn v pořadí osmý.

Skrovná jsou podání o Matoušově dalším životě. Okolo r. 42 odešel hlásat evangelium do Egypta a Etiopie pomocí mnoha zázraků. Prý vzkřísil z mrtvých syna králova a královu dceru odzdravil z posedlosti. Ještě ale před svým odchodem z Palestiny se rozhodl zanechat písemné svědectví o Ježíšovi Židům, aby je pro křesťanství získal. A tak asi dvanáct let po Ježíšově nanebevstoupení začal zniknutí Duch sv. sepisovat evangelium – radostnou zvěst o Ježíši Kristu. Díky svému dřívějšímu zaměstnání byl jedním z mála, kdo uměl psát, a to ve své rodné aramejštině, která byla hovorovou řečí palestinských Židů. A protože psal své evangelium pro Židy, psal v jejich jazyce; bohužel v této podobě se nám evangelium nedochovalo. Začíná Kristovým rodokmenem, že Mesiáš pochází od Abraháma. Mj. uvádí čtyři ženy, hříšnice nebo pohanek a z událostí kolem Ježíšova narození zmiňuje klanění mudrců, to vše na důkaz, že Ježíš je Spasitel všech lidí, vč. pohanů a hříšníků. Často jsou citováni proroci na důkaz, že v Ježíšově osobě se naplnily všechny sliby, které dal Bůh Izraeli. Zvláštní stat tvoří tzv. horské kázání (k.5-7) začínající osměřím blahoslavenstvím a uzavřené podobestvím o domu na skále. Následuje kniha zázraků (k.8-9), mezi něž zařadil Matouš i své obrácení. Mnohá podobeství o nebeském království rozšiřují tehdejší představy o pozemské vládě židů na křesťanskou světovou obec, nový Boží lid (k.13). S Markem a Lukášem se jedná o tzv. synoptiky (řec. synopsis = přehled, srovnání), protože jejich zpracování si je velmi blízké. Každý z nich má však texty, které jinde nenajdeme, např. jen u Matouše: pdb. o němilosrdném služebníku, dělnících, dvou synech, svatebním šatě, družičkách, hřívnách, posledním soudu a vojáci u prázdného hrobu. Evangelium končí rozesláním apoštolů: „Jděte tedy, získajte za učedníky všechny národy, křtěte je ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého a učte je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal. Já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa.“ (Mt 28,19n). Později bylo evangelium přeloženo do řečtiny, aby bylo srozumitelné i jinde. Definitivní formu tak dostalo evangelium pravděpodobně po zničení Jeruzaléma Římany, tedy kolem r. 80.

Matoušovým atributem bývá okřídlený člověk, anděl nebo přímo Syn člověka (rodokmen); často má u sebe svitek knihy. Většinou je staršího věku a s dlouhým vousem, má měsec, sekuru, meč, výplach tabulku či procesní korouhev. Kolem Matoušovy postavy se vyvinuly bohaté zvyklosti. Pořekadlo, obvyklé v lidové řeči, „u něho je Matouše posledního“ znamená, že někdo už jednadvacátého v měsíci nemá peníze; pořekadlo se vztahuje na činnost Matoušovu jako celníka. Ve staré době platil den 21. září předešlým v seiském kalendáři za začátek zimy; den se ještě dnes nazývá v částech Holandska a Belgie „zimním dnem“. Obecně je Matoušův den uznávaným dnem pro pranostiku. O dětech, které se narodily v noci na Matouše, se dříve říkalo, že prý budou vidět duchy. V předvečer Matoušova dne se dříve pokoušely mladé dívky a vdavekchitvé ženy zjistit, kdy mají počítat se svatbou a kdo je ten šťastný; k tomu nechaly zrníčka nebo kousky papíru plavat na vodě. Jak dlouho Matouš působil, jak dlouho vůbec žil, není autenticky doloženo. Také o jeho smrti jsou nejrůznější zprávy. Tak prý na jedné straně zemřel klidnou smrtí, v jiných vyprávěních se říká, že byl k smrti ukamenován, opět jiní říkají, že Matouš byl upálen. Latinská a řecká církev buď jak buď uctívají apoštola a evangelistu jako mučedníka. Zemřel snad kol. r. 70. Pochován je v katedrále sv. Matouše v Salernu. Apoštoly ostatky jsou v tomto jihoitalském městě od r. 954.

z knih: Naše světa, V jednom společenství, Rok se svatými a NZ

Příprava na Zasvěcení zvonice na Třech Studních

Jak už bylo před prázdninami oznámeno, začali jsme se připravovat na zasvěcení třístudenské zvonice největšímu křesťanskému tajemství – Boží Trojici. Předběžně je stanoven termín na slavnost Nejsvětější Trojice v neděli 25.6. (v sobotu 10.6.) 2005. Aby nezůstalo jen u krásné oslavy, ale aby to přineslo i užitek pro nás každodenní život, připravujeme se na tuto událost po celý rok, zvláště pak po 9 měsících v novém školním roce:

- ❖ **putování Kříže po farnosti**
(vždy od neděle po celý týden dle seznamu v kostele)
- ❖ **9 mší sv. na Třech Studních**
(každý 3. čtvrtek v 18 hod., přes zimu v domácnostech)
- ❖ **9 nedělních katechezí**
(vždy poslední neděle v měsíci při nedělní mši sv.)

1	pout' 25.	9.	Úvod do naší přípravy	Ladislav Simajchl
2	30.10.		Tajemství Nejsvětější Trojice	C.V.Pospíšil, OFM
3	27.11.		Nejsvětější Trojice – naděje pro člověka	Vojtěch Eliáš
4	vánoce 25.12.		Spása – dílo Boží Trojice	Jiří Veselý, SDB
5	29.	1.	Bludy, pověra a ekumenismus	Frant.Holeček, OM
6	26.	2.	Trojice – inspirace manželům a rodinám	Jiří Mikulášek, g.vik.
7	26.	3.	Život podle obrazu Božího	Jindřich Šrajber, SDB
8	mimor.již 23.4.		Boží Trojice v životě Boží Církyve	Petr Nešpor, past.s.
9	28.	5.	Uzdrcavení zraněných vztahů	Vojt.Kodeř, OCarm.

Pozn.: 25.12. bude katecheze jen při mši sv. na Boží hod vánoční, místo setkání na faře může být pro odvážlivce společný Silvestr večer 31.12.2005. V dubnu nebude termín poslední neděle v měsíci, ale již 23.4., hned po velikonocích. Další změny si vyhrazuje duchovní správce.

KALENDÁŘ

POZOR: náboženství ve středu 1.-3.tř. v 11,45, 4.-6.tř. v 16 hod. ve školním roce jsou bohoslužby pro rodiče s dětmi opět ve středu v 17 hod.

- 25.9. ne 9 patrocinium sv. Matouše, tzv. podzimní pout' po mši sv. setkání farnosti ve farním sále
- 28.9. st 17 děkovná pobožnost a svátostné požehnání
9 slavnost sv. Václava, mše sv.

RŮŽENCOVÉ POBOŽNOSTI v říjnu: v neděli v 8,30 hod. před bohoslužbou a v pátek po mši svaté, ve středu místo mše sv. růženec pro rodiče s dětmi

každý čtvrtek před 1. pátkem:

- 6.10. čt 17 příležitost ke svátosti smíření
18,30 adorace před Nejsvětější Svátostí Oltářní
- 7.10. pá 18,30 prvopáteční mše sv. na téma: Rok Eucharistie (4)
- vždy 3. čtvrtek v měsíci:
- 20.10. čt 18 mše sv. na Třech Studních ve zvonici
- každou poslední neděli:
- 30.10. ne 9 mše sv. na Fryšavě s katechezí a setkání na faře

MATOUŠ – zpravodaj farnosti Fryšava, Tři Studně, Sklené